

φωναί τῶν μικρῶν πτηνῶν καὶ τῶν τεττίγων, ἠκούσθη βῆμα ἐλαφρὸν ὄλονεν προσεγγίζον. Καὶ τέλος ἐκεῖ ἀπέναντι μου ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὄχτης, ἐπεφάνη μέσῳ τῶν πρασίνων θάμνων λευκὴ τις ἀπόχρωσις. Δὲν ἤρξατο νὰ ἐννοήσω τί ἦτο· ἦτο χωριατοπούλα, ἥτις ἤρχετο νὰ πλύνῃ ἐν τῷ ρυακί. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε ὀγκῶδε. δέμα ἐνδυμάτων, ὅπερ ἀπέθηκε κατὰ γῆς. Τὸ πρότωπον αὐτῆς ἀπεκρύπτετο ἐξ ἐπιπροϋόντων τινῶν κλάδων, ἀλλ' ἐβλεπον κομψὸν σῶμα, ὅπερ ἐλυγίσθη, καὶ λευκάς χεῖρας, αἵτινες ἔλυσαν τὸ δέμα. Ποία ἦτο; δὲν θὰ ἤρουν νὰ μάθω· τὸ ὕδωρ ἦτο καταφανὲς ἐκ τῆς θέσεως ἐν ᾗ ἐκρυπτόμην, καὶ ὅταν ἡ χωριατοπούλα θὰ ἐκυπτεν ἐπ' αὐτοῦ ἵνα πλύνῃ, βεβαίως θὰ τὴν ἐβλεπον. Ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐλπίς κυνηγίου· αἱ τρυγόνες ἀκούονται τὸ ὕδωρ θορυβούμενον καὶ βλέπουσαι τὴν λευκὴν ἐκείνην σκιὰν δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ πλησιάσωσιν. Ὅθεν κατεβίβασα τὰς σφύρας τοῦ ὄπλου μου καὶ ἀπέθηκεν αὐτὸ ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν κλάδων. Ἀλλ' ἐνῶ ἔπραττον ταῦτα, ἡ χωριατοπούλα εἶχε φύγει. Μὴ δὲν εὖρε κατὰλληλον τὸ μέρος καὶ ἐζήτηε καλλίτερον, ἢ μ' ἐμάντευσε ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς σχοῖνους κεκρυμμένη; Πραδόξως δὲ ἀντὶ νὰ χαίρῃ ἐπὶ τῇ ὑποτιθεμένῃ ἀναχωρήσει, διότι οὕτω δὲν θ' ἀπεδύκοντο αἱ τρυγόνες μου, ἡσθάνομην ἐνδύμωχον θλίψιν. Εὐτυχῶς τὸ βῆμα ἠκούσθη πάλιν προσεγγίζον καὶ ἡ χωριατοπούλα ἐφάνη κρατοῦσα μικρὰν σκαφίδα, ἣν εἶχεν ἐκεῖ που κεκρυμμένην ἐπὶ τούτῳ. Ἐπλησίασεν εἰς τὴν ὄχτην, ἀλλ' ἐκράτει τὸ κατάρατον ἔξωθεν οὕτω πρὸ τῆς μ. ρ. ῆς, ὥστε πάλιν δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν ἴδω. Τέλος ἀφῆκε τὴν σκαφίδα ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. . . Ὅποια σύμπτωσις παρ' ὀλίγον νὰ φωνάξω—ἦτο ἡ Εὐμορφούλα!

Διὰ τοῦ κοίλου ἡμίσεως ξηρὰς κολοκύνθης ἐπλήρωσε τὴν σκαφίδα ὕδατος ἀπὸ τοῦ ρυακίου. Εἶτα μετέφερε τὰ πρὸς πλῆσιν ἐνδύματα ἐκεῖ πλίσιν καὶ ἤρξατο τῆς ἐργασίας, ἀνασύρασα τὰς πλατείας χειρίδας τοῦ λευκοῦ ὑποκαμίσου τῆς. Ἐκαστον ἐνδύμα ἐφαίνετο ὥραν τινα τυραννόμενον, συνθλιβόμενον, ἀσπαίρον ὑπὸ τοὺς γοργούς αὐτῆς δακτύλους, εἶτα δ' ἐτραγγαλίζετο ἵν' ἀποβάλλῃ τὸ ῥοφηθέν ὕδωρ καὶ ἀπετίθετο ἐπὶ τῶν χαλίκων. Ἐπὶ τέλους τὰ ἐνδύματα πάντα ἐπλύθησαν. Πόσῃ ὥρᾳ διήρκεσεν ἡ ἐργασία; Κατ' ἐμὲ ἐλάχιστον, μίαν στιγμὴν μάλιστα· καὶ θὰ πῶ ὅτι νὰ ἦσαν ἐκεῖ πρὸς πλῆσιν ὅλα τοῦ χωρίου τὰ ἐνδύματα ἵνα παρατείνετο ἐπὶ πολὺ ἐπὶ. Ἀλλ' ἡ φιλάρεσκος χωριατοπούλα δὲν ἠννόει νὰ μὴ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως· ἔφερε τὰς χεῖρας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆρσε τὸ λεπτὸν κάλυμμα καὶ ἔρριψεν αὐτὸ ἐντὸς τῆς σκαφίδας, εἶτα ἔλυσε τὴν ζώνην, ἀνῆρτησεν αὐτὴν ἐπὶ κλάδου καὶ τανύσασα πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸ λυγερὸν σῶμα ἀπέβαλε τὸν λευκομάλλινον ἐπενδύτην. Ἡ κόμη ἐρύνετο ἤδη ἐπὶ τοῦ μετώπου, τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων αὐτῆς ὡς χρυσοὶ στάχες κριθῆς, ὁ δὲ κόλπος καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ἀπαλλαγέντα τῶν μαλλίνων δεσμῶν, ἐντὸς τοῦ εὐρέως χιτῶνος ἀνεκινούντο ὑποτρέμοντα, ὥστε κοχλάζοντα ἐκ τῆς ἐνυπαρχούσης θερμότητος ζωῆς σφριγώσης νεότητος. Καὶ ἐγὼ ὡς λαγῶδες κεκρυμμένος ἐντὸς τῶν σχίνων ἀνεπτερούμην ὑπὸ τῆς ὀπτασίας εἰς ἄλλην ὑπαρξίν, εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἐποχὴν Νυμφῶν καὶ Νηρηίδων. Καὶ εὐρίσκόμην εἰς μίαν τῶν παραδόξων ἐκείνων στιγμῶν τῆς ζωῆς μου, καθ' ἣς αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου ὥστε ἐξαγμιζομένην ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως, μάτην προσπαθῶν νὰ συγκεντρώσω εἰς τὴν ἐστίαν τῆς πραγματικότητος τὰς διεσκεδασμένας ἀκτῖνας τοῦ λογικοῦ μου. . .

Ἡ Εὐμορφούλα περατώσασα ἤδη τὸν καθαρισμόν τῶν ἰδίων ἐνδυμάτων, ἠγέρθη τῆς κεκυφίας αὐτῆς στάσεως, ἔρριψε πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ τῶν δακτύλων τὴν ξανθὴν κόμην, ἡ-

τις ἐκάλυπτε σχεδὸν τὴν μορφήν αὐτῆς, καὶ ἀναλαμβάνουσα ἀνὰ ἐν τὰ χιονώδη ἐνδύματα ἀπεδίπλου μετὰ τριγμοῦ ἀνατινάσσουσα αὐτὰ καὶ οὕτως ἠπλωμένα ἀπαλῶς ἐπέθετεν ἐπὶ τῶν σχοίνων ἵνα στεγνωθῶσιν. Εἶτα ἐπλησίασε πάλιν πρὸς τὸ βαθύτερον μέρος τοῦ ρυακός, ἐγονυπέτησεν, ἐνίψε τὸ πρόσωπον καὶ ἐν τῷ ὕδατι κατοπτριζομένη καὶ αὐταρέσκως μειδιῶσα ἐκτένισε τὴν κεφαλὴν. Καὶ τέλος ἀναλαβούσα τὴν ἡλακάτην, ἣν εἶχε φέρεי μεθ' ἑαυτῆς ἡ φίλεργος κόρη, ἐκάθησε καὶ ἤρξατο νύθουσα βραδέως. Ἀλλ' ὁ ὕπνος κατήρχετο ἐπὶ τῶν βεβαρυμένων βλεφάρων τῆς· ἔκλινε τὸ σῶμα κατὰ γῆς ἐλαφρῶς, ἀπέθηκε τὴν εὐμορφὴν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ δεξιῷ ἀγκῶνος καὶ κρατοῦσα ἐπὶ τὴν ἡλακάτην ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπεκοιμήθη τὸν γλυκὺν τῆς ἐργατικῆς ὕπνου.

Καὶ αἱ σχῖνοι κύκλῳ ἡμφιεσμένοι τὰ ποικιλόσχημα ἐκείνα λευκὰ ἐνδύματα ἐσειόντο ὑπὸ ἐλαφροῦ ἀνέμου, καὶ αἱ σεισποφυγίδες ἐχόρευον λουόμεναι καὶ ὁ ῥυαξ ἐκύλιε κελαρύζων ὕδατα ἐν τῷ ἡλίῳ ἀπαυγάζοντα ὡς δράκεις ἀργυρῶν νομισμάτων. . . Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὅλων αὐτῶν ἡ παρθένος ἐκοιμάτο. Ἡρεμὸς καὶ λευκὴ ὡς ἀγαλμα, μόνον τὰ χεῖλη ἐλαφρῶς προτείνουσα, ὡς ἐάν ἐν τῷ ὄνειρῳ αὐτῆς ἀντήλλασε φιλήματα μετὰ τῶν ἀγγέλων.

Πτερύγισμα τρυγόνος ἠκούσθη τότε ἐπὶ τῆς πλατάνου. Ἐν τῷ κυνηγετικῷ ὀρμεμύτῳ ἤρπασα τὸ ὄπλον καὶ ἐσκόπευσα. Ἀλλὰ, συλλογισθεῖς ὅτι θ' ἀφυπνίζετο ἐκ τοῦ κρότου ἡ κοιμωμένη κόρη, ἀφῆκα τὴν τρυγόναν ἥσυχον καὶ ἐξελθὼν ἀσφορητῇ ἐπανῆλθον εἰς τὴν κατοικίαν μου—ἦτο ἡδὴ μεσημβρία.

. . . Ἡ ἱστορία μου ἴσως χαρακτηρησθῇ ὡς ἀπλὴ ἀνοησία. Ἀλλ' εἴθε τοιαῦτα νὰ ἦσαν ὅλα αἱ ἀνοησίαι τῆς ζωῆς μου!

Γεώργιος Δροσύνης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ ἐργασίαι ἐν γένει εἰς χαλάρωσιν τὸ διάταγμα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ οἱ ἐν Σταμπούλ τραπεζιτικοὶ κερχαῖραι κατήντησαν τὴν ἀγορὰν ἀχρήματον. Ἐντεῦθεν οἱ ἀχόλουθοι σκηναὶ 1) ἐκλείψουσιν καθημεριναὶ μεσιτῶν, 2) ξυλοκοπήματα γενναῖα, ἀντὶ τῆς συνοπτικῆς διαδικασίας εἰς ὅλα τὰ χρηματιστήρια τοῦ κόσμου.

3) Ἀποκαλυπτῆρια μεσιτῶν, ἐπαγγελιομένων πρότερον τὸν τυχοδιώκτη τὸν κάλφα τὸν σαλεπτιῆ καὶ ἄλλα.

4) Ἐλευθεροκοινωνήσεις χρεοκωπησάντων, καὶ νέα κρούσματα ἐκ τῆς ἐπανελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Πράξεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Κωδωνοκρουσία, τὴν ἐνδεκάτην πρωΐνῃν ὥραν.

Ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἀέρος καὶ κανόνια! . . .

Μάγκας.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 110 τῆς 7 πρ. μηνὸς διακηρύξεως τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἡ Ἑλπίς προσκαλοῦνται ὅσοι τῶν Κυρίων ἐπιθυμοῦσι ν' ἀναδεχθῶσιν ὡς ἐργολάβοι διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος 1883 ἅπαντα τὰ τρόσιμα κλπ. τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν προστηκόντως τοιχοκολληθεῖσαν διακήρυξιν, νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ συνῆθι τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας, τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἥτοι τὴν 10, 11, καὶ 12 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς π. ε.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1882.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου ἡ Ἑλπίς

Τ. Μαράτος.